

Kadernota 2022-2026 Algemene beschouwingen

Maarten Zwankhuizen, fractievoorzitter SGP Scherpenzeel, 5 juli 2022.

Inleiding

Voorzitter, deze kadernota is beleidsarm en moet gezien worden als voorzetting van bestaand beleid. In dat opzicht zullen we de algemene beschouwingen ook echt algemeen houden.

In de opinieronde hebben we al onze dank uitgesproken aan de organisatie voor het samenstellen van deze nota. De dank zal vast overgebracht zijn.

Crises

Onze regering leeft van de crises. Dat moet ik toelichten. Soms creëren we als samenleving of Europa zelf een probleem. Dan worden er maatregelen bedacht en die helpen niet of niet voldoende. In plaats dat we dan gaan denken of we wel echt een probleem hebben, of we het niet over een andere boeg moeten gooien, effectievere dingen moeten doen, of anders tegen het probleem aan moeten kijken, gaan we dan meer geld en dezelfde soort maatregelen nemen.

Om dat voldoende op het netvlies te krijgen, gaan we alles een crisis noemen.

- Klimaatcrisis:
 - o In plaats van vol in te zetten kernenergie en voorlopig gebruik van gas gaan we nu biomassa stoken en kolencentrales aanzetten.
 - o Onzes inziens meer adaptatie en niet te vergeten en sterke nadruk op de netcapaciteit.
- Voedselcrisis:
 - o In tijden van oorlog en opkomende schaarste je eigen landbouw, of zelfs op Europees niveau, inperken. En in Brussel gaan pleiten voor meer voedselzekerheid (Minister Hoekstra).
- Wooncrisis:
 - o De partijen die het hardst schreeuwen dat er te weinig (betaalbaar) gebouwd wordt, pleiten niet zelden voor sterkere stikstof- en andere uitstootnormen en andere maatregelen die bouwen beperkt of de woningnood vergroot (denk aan de ongekend hoge immigratie).
- Coronacrisis:
 - o Overheid die het zelfs niet lukt om de ziekenhuiscapaciteit te verbeteren, geen plan heeft voor een volgende golf, de hulp van Duitsland afwijst bij de inhaalzorg, maar al wel weer zinspeelt op een lock-down.
- Energiecrisis:
 - o Eerst je eigen energievoorziening op losse schroeven zetten om vervolgens raar te kijken dat de prijzen omhoog schieten. Dat komt niet alleen door de Oekraïne. Ver voor de jaarwisseling waren diverse deskundigen aan het waarschuwen dat de gasopslagen niet op tijd gevuld zouden zijn, als gevolg van een ontstellende laksheid van de overheid.

- Om maar te zwijgen over alle energie-opwekplannen die op losse schroeven staan omdat de netcapaciteit onvoldoende is.
- Stikstofcrisis:
 - Komen we zo op.
- Immigratiecrisis:
 - Een onhoudbaar beleid. In plaats van inzetten op diegene die echt opvang nodig hebben, is de regie weg. Gevolg: degene die het echt nodig hebben, zijn straks de dupe van het huidige beleid, omdat er geen draagvlak meer voor is.

Dat is dus de inflatie van het begrip crisis. Benoem iets als een crisis, en een heel arsenaal aan middelen staat de overheid ter beschikking. En dan gaan er stemmen op om de democratie aan de kant te zetten om de crisis te beteugelen. Een OMT voor klimaat en dan klimaatlockdowns afkondigen. Smullen wordt dat voor de liefhebbers ervan. 't Zijn niet de eersten de besten die het zeggen.

De kadernota

In het hiervoor genoemde krachtenveld moeten we als gemeente opereren. Met een bestuursakkoord dat we net hebben besproken. Waarmee we als raad verder zullen gaan. En ook met de plannen die we gezamenlijk willen doen. Zoals bekend is er onder leiding van Hans van Velden een proces in gang gezet om te komen tot een gezamenlijk akkoord over onderwerpen die we als raad belangrijk vinden. We hebben het eerste gesprek als goed ervaren. We weten niet wat eruit gaat komen, maar we steken het positief in.

Deze kadernota en het bestuursakkoord zet in op:

1. Zich sterk maken voor samenwerking met regiogemeenten
2. De Scherpenzeelse maat.

Een aantal concrete keuzes kunnen we steunen:

1. Bestemmingsreserve aanleggen van de eenmalige bijdrage van BZK voor de organisatie is wat ons betreft akkoord.
2. Reserve wegen aanvullen, prima.

Uit alles blijkt dat we sterk afhankelijk zijn van de rijksbijdrage. Wat dat ook in de toekomst betekent, ook bij de herziening van het gemeentefonds, zullen we zien. De meeste gemeenten in Nederland zien dat met zorg tegemoet, dus we mogen hopen dat onze regering tijdig op haar schreden terugkeert.

Er wordt ook gerefereerd aan een kerntakendiscussie. Wat ons betreft altijd scherp blijven op de kerntaken. Meerdere malen hebben we gewezen op kostenbeheersing en verantwoorde uitgavenbeheersing. Daar past dit in.

De Stikstof Crisis en Stroe City

En dan de stikstofdiscussie. E is veel over gezegd. Over de achteruitgang van biodiversiteit en stikstof depositie. Over de verschillen tussen Nederland en Duitsland, enzovoorts. Interessant onderwerp om verder in te verdiepen tijdens het reces, heb ik me voorgenomen.

Hoe het ook zij, laten we hopen dat de regering tot inkeer komt, en zo niet, dat de Staten de poot stijf houden, voor een betere aanpak, voor een evenredige bijdrage van alle sectoren, en tegen een onbezonnen kaalslag in de agrarische sector. Zoals ik al eerder schreef in een column: “boeren weg, wolven terug”. In geen land ter wereld kan je dit uitleggen.

Het wantrouwen wordt natuurlijk gevoed door het kaartje over Stroe City. Wie de verstedelijkingstrategie volgt, weet natuurlijk dat die plannen niet zo per ongeluk zijn. Laten we wel zijn, zoals iemand cynisch zei: “het gebeurt elke week wel ene keer dat iemand per ongeluk een wijk van 25.000 woningen intekent.”. Schrijnend: boeren weg vanwege de stikstof, omdat we niet kunnen bouwen vanwege de stikstof gaan we meer bouwen. Onze Barneveldse collega’s zijn er nog niet tevreden over, begrijp ik. De provincie is niet altijd je vriend.

Denk aan de verstedelijkingsstrategie van regio Foodvalley: meer natuur, meer recreatie, meer energie, meer grondgebruik voor extensiever landbouw, meer woningen, meer bedrijven, meer wegen. Wat klopt hier niet?

Hoe dan ook, de veranderingen zullen de vitaliteit van het platteland sterk beïnvloeden. We willen dan ook hier speciale aandacht voor van het college. Er is visie nodig. In regioverband. We komen hier later op terug. Kern is wat ons betreft beleid dat alle sectoren evenredig bijdragen en van onderop draagvlak gecreëerd wordt.

Afsluitend

Voorzitter, we hebben veel benoemd wat onze kritiek heeft. Veel maatregelen waar we geen invloed op hebben komen over ons heen. Wat ons betreft willen we de maximale ruimte gebruiken die de verantwoordelijkheid en bevoegdheid van ons als gemeentelijke overheid ons biedt.

College, ambtenaren, en ons als raad wens is Gods zegen toe. Wij allen willen het beste voor de samenleving zoeken. Iedere eigen op de eigen manier. En daarbij trouw blijven aan onze uitgangspunten. Als SGP belijden we dat God regeert. Uiteindelijk bepalen wij mensen niet hoe het moet en hoe het gaat!

“O HEERE, Uw woord bestaat in der eeuwigheid in de hemelen. Uw getrouwheid is van geslacht tot geslacht; Gij hebt de aarde vastgemaakt, en zij blijft staan; Naar Uw ordinantiën blijven zij nog heden staan, want zij alle zijn Uw knechten.” Ps. 119, Statenvertaling.